

1. Kdo chce k Bo - hu při - jí - ti,
ta chce ži - vo - tu přá - ti,
pl - niž je - ho vů - li,
věř v tom Spa - si - te - li.
Neb když mlá - de - nec se ptal
na ce - stu spa - se - ní,
tu je - mu od - po - věď dal:
Na - plň při - ká - zá - ní.

2. Neměj Boha cizího a neklaň se jemu, / neber jména
Božího k mluvení marnému. / Pomni na den sváteční, abys
jej vždy světil, / v svátek a v den nedělní dobrého pilen byl.

3. Máš otce, matku ctíti i slovy i skutkem, / chceš-li, synu,
živ býti tím věčným životem. / Nezapíjej žádného proti
spravednosti, / vysvoboď nevinného, nachyl se k milosti.

4. Varuj se nečistoty, všelikého smilstva, / neb v Kristově
království smilnit nemá místa. / Nepokradeš bližnímu,
nehřeš proti lásce, / nečiň škody žádnému, cos vzal, navrat
zase.

5. Svědectví falešného hled se varovati, / nechtěj svědomí
svého lží obtěžovati. / Nežádej nic bližního, daruj víc ze
svého, / nežádej ženy jeho, nedočkáš se zlého.

6. Kristus Pán však nové dal lidem přikázání – / aby každý
člověk měl dvojí milování: / Pána Boha miloval srdcem, duší
cele / a bližního v lásce měl jako sama sebe.

7. Kdo tato přikázání nebeského Krále / umí a je naplní,
bude v věčné slávě. / Pane Kriste, prosíme, dej nám
posilnění / a pomoz, ať plníme tato přikázání.

t: Kancionál český, 1687 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

m: Kancionál český, 1687